

Urukatsed 24.02.2013

Eesti Vabariigi 95-dal iseseisvusaastapäeval vastuvõetud otsus urukoerte jahikatsete läbiviimiseks.

Osalesid kohtunikud R. Peil, E. Lurich, V. Serebrjakov, H. Orusalu, J. Ilves, Soomest kohtunik-koolitaja Timo Hänninen, fokssterjerite tõuhingu, jahikoerte tõuhingu esindajad, kohal oli ka loomakaitse, kokku 21 inimest.

Programmis oli uue kohtniku atesteerimine ja urukoerte järgu tõstmine (osales 10 koera kellel juba III järk olemas) selles uues kunsturus. Soome kohtunik tutvus tingimustega, rääkis kuidas on Soomes urud ehitatud, võrdles mõtte ning leidis, et täna katseid teha ei saa, tuleb vead kõrvaldada. Nagu eestlasele kohane – igaühel on oma arvamus ja teiste oma ei kõlba kuhugi. Kohati ei suudetud teist isegi solvamata jätta. Lõpuks tuligi mõistlik ettepanek loomakaitsjate poolt – milleks jalgratast leiutada. Võtame vastu-omaks kõik uru süsteemi mõõddud, reeglid nagu on Soomes. Ainuke mis jäi erandiks – soomlaste viis järku jääb meile kolmeks järguks. Seega meie I, II, III järk on veidikene raskemad kui soomlaste omad sest sisaldavad neid raskusastmeid mis soomlastel on jagatud viide kategooriasse. Näiteks soomes B järku peab olema sooritatud 2 korda enne kui saad taotleda järgmist järku mis on juba keerukam koerale. Järgnes meie 10-ne koera demonstratsiooniesinemine – selles mitte sobivas uues kunsturus. 4 kk. foksi, 3 standardtaksi, üks küülliktaks, üks welshterjer, üks saksa jahiterjer.

Ma ei hakka siin koerte tööd kirjeldama aga pealtnägijad kes kohal olid, nägid kõike. Soome kohtniku arvamus oli ka delikaatne – oli häid koeri, oli ka natuke häid koeri. Tema arvamus, et kui koer on väga hea töös – siis ei ole vaja stopperit aega lugeda ja 20 minutit täis lasta tegutseda. See maksimumaeg on mõeldud koertele, kes peaksid 20 minutiga katse sooritama või mitte. Ta avaldas imetust miks meie peidame rebase kogu aja koera eest ära ja ei anna võimalust silmsidemeks – sellega ei saa noorest ururebasest head provotseerijat ja urukoer kogemust. Kerged siibrid peavad olema kitsenduste keskel kus kohtunik kontaktiohu korral saab kokkusaamist siibriga vältida.

Kokkuvõtteks: foksid (rinnaümbermõõt 46-50 cm), turjakõrgusega 35-38 cm läbisid ka eksteremse nn. kummuti, 39 cm turjakõrgusega kitsendustesse loomulikult ei mahtunud kuigi oli väge täis, tuli lae haagid lahti lasta, et ta saaks roomata. Nüüd minu arvamus: edaspidi kes soovib, et ta koer saab katsetel osaleda, peaks kutsika soetamisega ootama selle 6 kuuseks saamiseni. Siis on minitõug enamvähem oma kõrguse kätte saanud. Samuti Soomes ei lubata enne 15 elukuud katsetele! Järelikult peab koerakasvataja oma ametit õigustama – kahe kuuse kutsika ostmine on ikkagi põrsa kotis ostmine. Ostjal tuleb kuus kuud raha koguda, et kutsika eest maksta kinni ka kasvataja töö. Ülemõõdulised koerad ei sobi urukoerteks – edaspidi meie ühingu näitustel hakatakse alati koeri mõõtma. See aga Euroopas ei maksa midagi... (ainult üksikutes riikides). Kohtunikud näitustel lasevad pjedestaalile vaid kõrgemaid, veelgi enam – Euroopa riikides on foksidel jahikatse väälimiku CH tiitlist lahutatud! Siledatel pole tõustandardis enam turja kõrgustki fikseeritud vaid kehakaal (8-9 kg). Arutelul probleemide kõrvaldamiseks jätkub!

M. Ojaste

